

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 982/2019
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Мрвошевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Регионални центар граничне полиције према БиХ Ужице, СГП Увац, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2765/17 од 03.10.2017. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2765/17 од 03.10.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2765/17 од 03.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П1 54/2017 од 11.05.2017. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да за тужиоца уплати доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања за период од 25.01.2010. године до 31.12.2011. године на 108.363,13 динара на месечне основице ближе одређене у овом ставу изреке, по стопама које буду важиле на дан уплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 51.800,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2765/17 од 03.10.2017. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет у укинutom делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Р4 17/18 од 21.02.2018. године, уступљено је Врховном касационом суду на стварну надлежност одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2765/17 од 03.10.2017. године.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14 и 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају предмет спора је захтев тужиоца да се обавезе тужена да на основице додатка на плату по основу нередовности у раду, уплати законом предвиђене доприносе Републичком фонду ПИО. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној јер правно схватање изражено у нижестепеним одлукама, о праву тужиоца да потражује од тужене уплату доприноса на (правноснажном и извршном пресудом) досуђени износ на име додатка на плату по основу нередовности у раду (укупно 108.363,13 динара), не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.03.2019. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате доприноса, поднета је 09.02.2017. године, а предмет спора је захтев тужиоца да се обавезе тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО на основице додатка на плату по основу нередовности у раду (правноснажном и извршном пресудом досуђени износ од 108.363,13 динара), што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља износ испод 40.000 евра

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази

динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић